

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:03
מוצאי שבת.....6:35
שיעורים כסדרן
נ"ך.....שמואל א ח"ט'
בבלי.....סנהדרין נ"ג
ירושלמי.....מגילה כ"ב
תוספתא.....עירובין ג'
רמב"ם.....שאר אבות הטומאה

שעה 14, גליון 78 (687)

פרשת בשלח, שבת שירה, י" שבט, שנת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

חמשה עשר בשבט

חמשה עשר בשבט איז ראש השנה פאר די ביימער. דער פסוק זאגט (דברים כ', י"ט) "כי האדם עץ השדה" - א מענטש איז אזוי ווי א בוימ, זאגט מוהרא"ש אז א מענטש קען זיך אסאך אפּלערנען פון א בוימ ווי אזוי אָנצוגיין אין זיין לעבן.

זיך דערהאלטן

אויף א בוימ גייט דורך זייער שווערע צייטן, עס ווערט ווינטער, עס קומען שווערע ווינטן, האגל, שניי, אלע בלעטער פאלן אראפ, דער בוימ ווייסט נישט אויב ער וועט עס דורך מאכן. אויב אָבער ער האלט זיך שטארק, ער ווייסט אז באלד וועט קומען זומער און די זון וועט אויפשיינען און ער וועט צוריק אויפלעבן, מאכט ער עס דורך און עס בלייבט שטיין א הערליכע בוימ.

און אפילו זומער קומען אויף די היצן וואס טריקענען אויס דעם בוימ, און עס זעט אויס ווי ער וועט ווערן אינגאנצן פארטריקעט, אָבער אויב דערהאלט ער זיך, בלייבט ער שטיין, און עס בלייבט א הערליכע בוימ.

די זעלבע איז מיט א מענטש, עס גייט אויף אים

««««

א ווארט אויף די פרשה

ה'ש ה' בקרבנו אם אין, ויבא עמלק וילחם עם ישראל בריפדים. גלייך נאכדעם וואס די הייליגע תורה דערציילט אונז אז די אידן האבן געפּרעגט אויב דער אייבערשטער איז מיט אונז, איז געקומען צו עמלק מלחמה צו האלטן מיט די אידישע קינדער.

חַמְּיִנוּ וְזָרוּנוּ לְבָרְכָה דְעֶרְצִיילן (פּסיקתא דרב פּהנא, הובא ברש"י שמות י"ח), אַמאַל איז געווען אַ מענטש וואס איז געגאנגען א ווייטע וועג מיט זיין קינד, דאס קינד האט נישט געהאט קיין פח מער צו גיין האט אים דער טאטע גענומען אויפ'ן אקסל, אזוי איז ער געגאנגען און געגאנגען מיט'ן קינד אויפ'ן פלייצע, גייענדיג אויפ'ן וועג זעט דאס קינד ווי איינער פארקויפט געשמאקע עסן האט ער געבעטן זיין טאטע ער זאל אים געבן עסן און דער טאטע האט אים געגעבן עסן, גייענדיג ווייטער בעט ער זיין טאטע אז ער דארף טרינקען און דער טאטע האט אים געקויפט א טרינק, אזוי איז געווען מיט אלעס וואס דער קינד האט געזען, ער האט געבעטן זיין טאטע זאל אים דאס קויפן און דער טאטע האט אים אלעס געגעבן, גייענדיג ווייטער האט דאס קינד געזען איינעם גיין און האט יענעם געפּרעגט: "האט אָפּשן געזען מיין טאטע? איך ווייס נישט וואו מיין טאטע איז!" ווען דער טאטע האט דאס געהערט האט ער אראפגעווארפן דאס קינד פון זיין אקסל, איז געקומען א הונט און געביסן דאס קינד.

אזוי איז געווען ווען די אידן זענען ארויס פון מצרים, דער אייבערשטער האט זיי ארויסגענומען פון מצרים, ער האט זיי געוויזן די גרויסע וואונדער, ער האט געשפּאלטן דעם ים, זיי געגעבן צו עסן מן פון הימל, די ברוינעס וואסער צו טרינקען און אזוי ווייטער, ביז די אידן האבן געפּרעגט "ה'ש ה' בקרבנו?" דער אייבערשטער איז דא מיט אונז? דער אייבערשטער האט פארגעסן פון אונז? גלייך האט פאסירט די פרשה מיט עמלק, ויבא עמלק און ער האט געביסן די אידן.

מוהרא"ש זכורנו יגן עלינו פלעגט שטענדיג חרץ מיט אונז אז אלע ספיקות און קאפּדרייענישן קומט פון עמלק; עמלק פאטרעפט אזוי ווי ספיק, דער עיקר פון עמלק איז אריין צו ברענגען ספיקות אינעם מענטש: 'ועל איה נאך האבן א תקנה?' קען איה נאך תשובה טון? 'דער אייבערשטער דארף מיר נאך האבן?' 'ווערן מיינע תפילות אויף אָנגענומען?' דאס אלעס און נאך ברענגט עמלק אריין אינעם מענטש, אז דער מענטש זאל טראכטן אז דער אייבערשטער איז נישט מיט אים און אז דער אייבערשטער דארף אים נישט, אזוי ווי עס שטייט "ה'ש ה' בקרבנו אם אין"; און גלייך נאכדעם שטייט "ויבא עמלק".

אז מיר וועלן ארויס נעמען פון זיך די אלע ספיקות ובלבולים וועלן מיר ריכטיג מקיים זיין דעם מחיאת עמלק; אז מיר וועלן גלייבן אינעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער איז מיט אונז, ביי אונז און נעבן אונז און ער הערט צו אונזערע תפילות.

אזוי אויף דארפן מיר האבן אמונה אין זיך און שטענדיג טראכטן: 'עדע נאך וואס איה טו, האט דער אייבערשטער א נחת רוח פון דעם'; בפרט ווען א מענטש האט שכל און ער רעדט זיך אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, קען מען זיך נישט פארשטעלן וואס עס טוט זיך אפּ אין הימל און וואס פאר א רעש עס ווערט דערפון. אלע קליפות און מקטרגים ווערן פארברענט פון דעם.

ווער האלט מלחמה מיט עמלק? די צדיקים וואס פארשפרייטן דעם אייבערשטן, זיי האלטן מלחמה מיט אים; זיי דערמאנען אונז נאכאמאל און נאכאמאל מיר זאלן געדענקען עס אז דא א באשעפער, ער טוט אלעס, ער מאכט אלעס; קיינער קען גארנישט טון נאר וואס דער אייבערשטער זאגט. מיר געפונען ביי די פרשה פון עמלק, ווען משה רבינו האט געהאלטן זיינע הענט אינעם ריכטונג פון הימל האבן די אידן מנצח געווען, פּרעגן חַמְּיִנוּ הַקְּדוּשִׁים (ראש השנה פּרָק א, מִשְׁנֵה ח): "וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה?" צי טוט דען משה רבינו'ס הענט מאכן מען זאל מנצח זיין אָדער פארלירן די מלחמה, "אלא כל זמן שהי' ישראל מסתפלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים, הי' מתגברים; ואם לאו, הי' נופלין". נאר וואס דען, משה רבינו איז געווען און געווען מיט זיינע הענט אויף אויף, ער האט געזאגט פאר די אידן: "קוקט ארויף צום אייבערשטן! האטס נישט מורא פון עמלק"; עמלק וויל אונז שוואך מאכן, ער כאפט די מענטשן וואס פאלן אראפ אין צבירות און ער זאגט זיי: "דו ביסט שוין פאראלן, דו ביסט שוין דענאך!" קומט משה רבינו און ווייזט אויף ארויף, משה רבינו זאגט: "קוק נישט וואס עמלק זאגט, הער נישט צו דעם יצר הרע, דו קוק צום

אייבערשטן".
(עצמו אמונה תחזק תשי"ב)

א גוט ווארט

גוטע מנהגים; קומען קיין ברסלב מיינט נישט צו זאגן מען זאל אויפהערן מיט די שיינע מנהגים ווי די עלטערן פירן זיך. אז ביי ענק איז דער מנהג צו זאגן פרייטאג צו נאכטס דעם שטיקל זוהר פון דאס גרויסקייט פון די שבת סעודות - זאלסטו דאס ווייטער טון, און אויך אז דיין טאטע פירט זיך צו לערנען ביי די פרייטאג צו נאכטס סעודה דעם הייליגן ספר נועם אלימלך - זאלסטו אנהאלטן די גוטע מנהג.

לאז נישט אפ די שיינע זאכן, מוהרא"ש האט דאס אויך געטון, פערציג יאר האט מוהרא"ש געלערנט יעדע וואך שבת ביי די סעודות ספר הקדוש נועם אלימלך. ווען איך בין געווען ביי מוהרא"ש שבת אין יבנאל האב איך געזען מוהרא"ש ביים עסן די פיש, ווי ער האלט אין האנט דעם הייליגן ספר און לערנט.

האלט אן דיינע גוטע מנהגים, ווארף נאר אַוועק די מְרָה שחורה און די עצבנות, נאר דאס זאלסטו אַוועק ווארפן און זיין זייער פרייליך.

(עצמו אמונה ב'א תשפ"ה)

פיר גויטע דאקטורים

בעצרת ה' יתברך

יום ה' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר

ביי מוה"רא"ש זכותו יגן עלינו איז געווען אמאל וואס די דאקטורים האבן אים אנגעשטראקן אז ער האט נאך א קורצע צייט צו לעבן, מוה"רא"ש שרייבט (אשר במחל חל חו, מקב"ד שיט), ער דאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט געטראפן גאר גוטע דאקטורים וואס האבן אים געראטעוועט און האלטן אים ווייטער ביים לעבן; דאקטער פרייליך, דאקטער לערנער, דאקטער וואסערמאן און דאקטער פעלדמאן, דאס איז די פיר הייליגע עבודות וואס דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן. די עבודה פון זיין פרייליך; דער דאקטער פרייליך איז גאר א גרויסער דאקטער, ער היילט אויס אלע סארט קרענקן, דער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן כד): "מצוה גדולה להיות בשמחה פמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך, "ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו", מען זאל זיך שטארקן מיט אלע כחות נישט צו זיין דערבישטער, "וכל החולאת הבאין על האדם", ווייל אלע מחלות און אלע קרענק קומען - כלם באין רק מקלקול השמחה, ווייל מען איז דערבישטער און נישט פרייליך, "וגם חכמי הרופאים אמרו", אפילו די דאקטורים זאגן, "שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אז אלע מחלות קומען פון דערפערטע און פון זיין נישט פרייליך.

ווען די דאקטורים האבן אנגעשטראקן מוה"רא"ש אז אט אט וועט ער דארפן אנוועק גיין פון די וועלט איז מוה"רא"ש געלאפן צו דאקטער לערנער, דאס איז לערנער די הייליגע תורה, ער האט געלערנט פלייסיג תורה, שיעורים פסדרן בכל התורה פולה אויפן סדר דרך הלימוד וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (המבואר בשו"ת הר"ן, סימן עח), און וואונדער איבער וואונדער, דער דאקטער איז גאר א גרויסער און גאר א גוטער דאקטער, און מוה"רא"ש האט לאנגע יארן געלעבט און געגעבן לעבן פאר הונדערטער און טויזנטער מענטשן. אויך דאקטער פעלדמאן; מוה"רא"ש איז געגאנגען אין פעלד, זיך מתבודד געווען, גערעדט צום אייבערשטן, געזינגען צום אייבערשטן, געדאנקט און געלויבט דעם אייבערשטן.

אויך צו דאקטער וואסערמאן; מוה"רא"ש איז געגאנגען אין מקנה, אין וואסער, זיך גע'טובל'ט, דער רבי זאגט (ספר המדות אות המסקנת הדין, סימן פא): "המקנה ממתיק הדין", דורך זיך טובל'ן איז מען ממתיק אלע דינים.

שטארק זיך ליבער ברידער, דער אייבערשטער איז גרויס און מיט די פיר דאקטורים קען מען זען גרויסע ניסים; דורך שמחה (דאקטער פרייליך), דורך לערנען (דאקטער לערנער), דורך זיך מתבודד זיין (דאקטער פעלדמאן) און דורך גיין אין מקנה (דאקטער וואסערמאן) - קען מען היילן אלעס, און צוקומען צו אלע מדריוגות. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צאתו אמונה בא תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

מז. על ידי גזל או מביש פני חברו, אין תפלתו נשמעת. אז מען גזל'ט אדער מען פארשעמט א צווייטן, ווערן די תפלות נישט אויסגעהערט.

מח. שבת וראש חודש יותר מסגל להעלות התפלה. שבת און ראש חודש זענען מער מסוגל אז די תפילות זאלן דעמאלט ארויפגיין.

דורך אסאך שוועריקייטן, אסאך מאל זעט אים אויס ווי ער האלט עס שוין מער נישט אויס, ער קען עס מער נישט דורך טראגן, און אפילו ווען עס הייבט שוין אן צו גיין אביסל בעסער, קומען פרישע צרות און פראבלעמען און ער וויל שוין אויפגעבן. אויב אבער ער לאזט זיך נישט צוברעכן, ער דערהאלט זיך, וועט אים צום סוף גוט זיין. וואויל איז דעם מענטש וואס דערהאלט זיך און ער לאזט זיך נישט צוברעכן פון קיין שום זאך וועט אים צום סוף זיין גוט.

זיך נישט דערשרעקן

אן אינטערעסאנטע זאך זעט מען ביי די בימער, מענטשן שפייען אויף זיי, שטויסן אויף זיי, מען ווארפט אויף זיי שמוץ, מען גיסט זיי אן מיט וואסער, אבער דער בוים דערשרעקט זיך נישט, ער גייט ווייטער אן, און אנשטאט צוריק טון שלעכטס, טוט ער נאך צוריק גוטס, ער געבט ארויס פיינע געשמאקע זיסע פרוכט מיט וואס יעדער איז זיך מחי'.

דאס דארף א מענטש נאכמאכן, אפילו ווען מען פארשעמט אים, מען מאכט אים צרות, מען דערנידערט אים, זאל ער זיך נישט דערשרעקן נאר ווייטער טון טובות און גוטס מיט יעדן איינעם.

מען זעט אז אלע צדיקים האבן געהאט דעם נסיון, מען האט זיי פארשעמט און אראפ געקוקט, אבער זיי האבן זיך נישט דערשראקן נאר זיי האבן ווייטער צוריק געגעבן נאר גוטס, און זיי האבן געמאכט ספרים מיט וואס די גאנצע וועלט איז זיך מחי'.

זיך נישט האלטן גרויס

נאך א זאך זעט מען ביי די בימער, אז די ווארצלען פונעם בוים גייען אריין טיף אין דער ערד, און ווי טיפער זיי זענען אין דער ערד, אלץ שטערקער און בעסער האלט זיך דער בוים, און פארקערט אויב די ווארצלען זענען נאר פון אויבן אויף, זיי זענען נישט גענוג טיף אין דער ערד, דאן איז דער בוים זייער שוואך, און ווען עס קומט א שטארקע ווינט וועט עס אוועק בלאזן דעם בוים, און עס וועט גארנישט בלייבן פון אים.

פון דעם קען זיך א מענטש אפלערנען, אז אויב ער וועט זיך האלטן גרויס, ער וועט ווייזן פאר זיין איינעם ווי גוט און געלונגען ער איז, און ער וועט אראפ קוקן א צווייטן, דאן וועט ער צום סוף פאלן, ווייל יעדער וועט אים פיינט האבן, מענטשן האבן נישט ליב איינעם וואס האלט זיך גרויס און קוקט אראפ אויף יעדן.

א מענטש וואס באהאלט אבער זיינע גוטע מעלות, ער איז צוגעלאזן צו יעדן איינעם, ער קוקט ארויף אויף יעדן איינעם, אזא מענטש האט יעדער ליב, און ער וועט זיך קענען האלטן און שיינן מצליח זיין.

נישט קוקן אויף א צווייטן

דער אייבערשטער האט אריינגעלייגט א טבע אין א בוים אז יעדע בוים ציט זיך אליין זיין לעבן פון דער ערד און קיין איין בוים ציט נישט פון א צווייטן בוים, פון יעדע בוים וואקסט ארויס אנדערע מיני פרוכט און אזוי ווייטער, קיין איין בוים מישט זיך נישט אריין אין א צווייטן.

פון דעם קען זיך א מענטש אפלערנען, אז א מענטש זאל זיך קיינמאל נישט אריינמישן אין א צווייטן, נאר ער זאל ציען זיין לעבן פונעם אייבערשטן אליין. וואס ער דארף זאל ער נאר בעטן פונעם אייבערשטן, און נישט קוקן אויף א צווייטן.

ווייל ווען א מענטש קוקט אויף א צווייטן, סיי אויב יענער איז בעסער פון אים, סיי אויב יענער איז ערגער פון אים, וועט קיינמאל נישט זיין גוט. ווען ער וועט קוקן אויף איינעם וואס איז בעסער פון אים, מער געלונגען פון אים, וועט ער טראכטן אז ער איז גארנישט ווערד, ווייל ער זעט דאך אז יענער קען בעסער. אבער דאס איז נישט אמת, ווייל יעדער מענטש קען עפעס אויפטון אויף דער וועלט, און אויב ער וועט זיך צוברעכן מיטן טראכטן אז יענער איז בעסער, וועט ער נישט טון אפילו וואס ער קען יא טון.

און אויב ער וועט טראכטן אז ער איז בעסער פון יענעם, וועט אויך נישט זיין גוט, ווייל ער וועט אייביג טראכטן אז מען דארף אים געבן מער כבוד פון יענעם, ווייל ער איז מער חשוב פון יענעם, און מען דארף מאכן מער א עסק פון אים, און אויב מען וועט אים עס נישט געבן, וועט ער ווערן אינגאנצן צובראכן און טרויעריג.

דערפאר איז די עצה, נישט צו קוקן אויף א צווייטן, און עס זאל אים נישט אינטערעסירן וואס א צווייטער טוט, און אזוי וועט ער נישט זיין צובראכן און ער וועט אויפטון אויף דער וועלט וואס ער קען יא. וואויל איז פאר א מענטש וואס יעדענאך אז ער איז אזוי ווי דער בוים, און ער מאכט נאך די אלע זאכן פונעם בוים וואס מיר האבן אויסגערעכנט, וועט ער זיכער אויסוואקסן ווי א שטארקע שיינע בוים, און ארויס געבן גוטע זיסע פרוכט פון וואס יעדער וועט הנאה האבן, וואויל איז אים אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(קוונטרס ט"ו בשבט)

די לעבנסגעשיכטע פון רבי'ן (קצג)

צומארגנס האט דער הייליגער רבי אים געזאגט, "די נאכט האב איך עוסק געווען אין 'ספר רפואות', כאטש וואס מערעציגען זענען גארנישט, אבער אן 'אשת נעורים', א יוגנט ווייב, טרעפט זיך נישט", און דער רבי האט צוגעלייגט, "פון 'מיר' וועט ווערן 'מעזריטש', און פון דארט וועט מען פארן קיין אוסטראה, און דו וועסט פארן קיין ברסלב וועגן מיין ווייב איר אהינצוברענגען, אז זי זאל זיך אויסהיילן".

תרנט

און אזוי איז טאקע געווען, דער הייליגער רבי האט גלייך געשיקט די צוויי מענטשן צו ברענגען זיין ווייב צום דאקטער גארדאן, אז ער זאל איר אויסהיילן, ווייל זי איז געווען קראנק מיט א שטערבליכע קרענק, די "הוסט" קרענק.

דער דאקטער גארדאן איז געווען א גרויסער באקאנטער דאקטער, ער איז געווען זייער גרויס אין די מערעצינישע וועלט, ער איז געווען א איד אבער איז געווען קודם זייער ווייט פון אירישיקייט רחמנא ליצלן, ביז דער אייבערשטער האט צוגעפירט אז ער האט זיך באקענט מיט'ן הייליגן מגיד פון מעזריטש זי"ע, און ער איז דעמאלט געווארן א גרויסער בעל תשובה, אבער ער האט נישט אפגעלאזט זיין דאקטעריי, ער פלעגט ווייטער העלפן און היילן מענטשן.

זיין נאמען איז געווען ר' אהרן בן ר' שמעון, ער האט לאנג געלעבט און ער האט געוואוינט אין אוסטראה. און מיט דעם פארשטייט מען דאס וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט (אויבן אין סימן תרנ"ח), "פון 'מיר' וועט ווערן 'מעזריטש'" דאס הייסט אז פון א דאקטער, 'מיר' איז א לשון פון 'מזור ורפואה', וועט מקורב ווערן קיין מעזריטש, "און פון דארט וועט מען פארן קיין אוסטראה", דער אייבערשטער ווייסט די פונות פון הייליגן רבי'ן.

דער רבי איז געבליבן אליין דארט אין אוסטראה, מען האט נאר געדינגען א מענטש וואס זאל פאדיגען דעם רבי'ן, און אינצווישן איז דער הייליגער רבי אליין אויף זייער פארשלאפט געווארן, און ער האט געשריבן אן אלגעמיינע בריוו צו אלע אנשי שלומינו, זיי זאלן מתפלל זיין פאר אים.

דאס איז דער נוסח פונעם בריוו:

צו מיינע גוטע פריינד, מיינע ליבע פריינט השותפים, הנאהבים והנעמיים.

איך בעט אייך זייער זייער אז איר זאלט געבן לזוגתי מאה אדומים [פאר מיין ווייב הונדערט רענדלעך], ווארים [ווייל] איך באדארף פיל האבן אויף הוצאות [אויסגאבן], די הוצאות זענען בלאן [דא] זייער גרויס, פאשר יספר לכם מוסר כתב זה [אזוי ווי דער וואס ברענגט דעם בריוו וועט אייך דערציילן], נישט טאפלט דוקא, פיר מאל אזויפיל, איך האב ניט אפילו פרוטה אחת [איין פרוטה], בעט איך אייך זייער, ר' משה בהרב ר' שראל עם ר' משה בן העניא צו שיקן מיר מעות [געלט] כנ"ל.

אם ירצה השם אז איך וועל אהיימקומען, וועל איך מייך אפרעכענען ווי איר וועט וועלן, הכפל והשלש הדבר שלא לעשות באופן אחר רק לשלוח מאה אדומים, גם לזרו את זוגתי [איך חזר איבער נאכאמאל און א דריטע מאל, נישט צו טון אנדערש, נאר צו שיקן הונדערט רענדלעך, און אויף צו צויאגן מיין ווייב] אז זי זאל פארן תיקף ומיד, גם להודיע לידידי מוריגו ר' נתן מנעמירוב ולכל אנשי שלומינו [אויף זאל מען מודיע זיין פאר מיין פריינד מוריגו ר' נתן פון נעמירוב און פאר אלע אנשי שלומינו] אז זיי זאלן פאר מיר גאט בעטן, אז ער זאל מיר שיקן א רפואה שלימה.

<<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

פארוואס בין איך אזא פארש'לעפטע קרענק?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך קען נישט מער, איך קען זיך נישט ליידן, איך בין אזא פארש'לעפטע קרענק, איך קען זיך צו גארנישט מסדר זיין. איך לייד פון דעם ברוחניות ובגשמיות. אין מח וויל איך טון אזויפיל גוטע זאכן, איך מאך אזויפיל גוטע פלענער און קבלות, און עס לאזט זיך יעדע מאל אויס מיט גארנישט, אזויפיל צייט גייט מיר אנוועק מיט נארישקייטן.

איך וויל אזוי שטארק גיין יעדן טאג התבודדות, דורכרעדן מיין גאנצע טאג מיט'ן אייבערשטן, און געווענליך בלייב איך מיט'ן ארויסקאפן א ווארט דא און א ווארט דארט צום אייבערשטן.

איך וויל אזוי שטארק אויסנוצן די צייט אויף גוטע זאכן, לערנען און דאווענען און העלפן אינדערהיים, און למעשה כאפ איך ארויס א גוטע זאך דא און דארט, און ביי דעם בלייבט עס.

איך קום צו אלעס אן שפעט, און עס שטערט פאר מיין ווייב אזוי שטארק, אבער איך לייד פון דעם אסאך מער, מייך שטערט עס אסאך מער אז איך קום צו גארנישט אן.

איך פיל זיך ווי אזא ליידגער מענטש, א בטלן בגשמיות וברוחניות, ווי אזוי קען איך זיך אריינשטעלן אין סדר? דאווענען מיט א זמן, לערנען מיט א זמן, זיך לייען שלאפן פרי מיט א זמן, איך בעט דער ראש ישיבה שליט"א זאל מיר עצה'ן ווי אזוי זיך צו פירן.

י"שר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת בא, ראש חודש שבט, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

צעברעך זיך נישט, עס איז גארנישט אז מען איז פארש'לעפט, מען קען זיין אן ערליכער איד אפילו מען איז נישט אין צייט. זיי פרייליך אז דו כאפט ארויס גוטע זאכן, זיי פרייליך אז דו כאפט ארויס דא אפאר ווערטער צום אייבערשטן און דארט אפאר ווערטער צום אייבערשטן, אין הימל איז דאס זייער זייער חשוב.

אז דו ווילסט זיין מסודר און נישט זיין קיין בטלן - זאלסטו ארבעטן אויף שמחה, זיך פרייען אז דו ביסט א איד, זיך פרייען מיט די מצוות וואס דו ביסט זוכה צו טון. מיין נישט אז דאס איז א קלייניקייט, ברודער, אין דעם ליגט אלעס; שמחה איז די סוד פון הצלחה, זיין פרייליך מיט די גוטע זאכן וואס מען טוט. דער רבי האט אונז זייער אסאך געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב), אז מען מוז זיך פרייען מיט די גוטע זאכן וואס מען האט. דער רבי זאגט (וש): "כי רוב בני אדם שרחוקים מהשם יתברך", מערסטנס פון די מענטשן וואס זענען ווייט פונעם אייבערשטן, "עקר רחוקים הוא מחמת מרה שחורף ועצבות", איז דאס צוליב דערביטערניש און דירעסטיע.

דערביטער בעט איך דיר זייער ליבער ברודער זאלסט א לעס טון אבי צו זיין פרייליך, ווייל מיט עצבות קען מען גארנישט פועל'ן, מען ווערט נאר מער און מער פארדרייט. מוהרא"ש זאגט, א מענטש קען זיך מעסטן אויב ער איז ביי די קדושה וכו' אדער ביי די טומאה וכו', אויב מען איז פרייליך - איז מען ביי די קדושה, ווייל עצבות איז טומאה און שמחה איז קדושה, מען קומט אן צו די העכסטע מדרגה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה בא תשפ"ה)

מיין חילאת [קרענק] וועל איך נישט שרייבן, פי היכי דלא לתרע מזליה [אז די מזל זאל נישט אפגעשוואכט ווערן], רק [נאר] איר זאלט מתפלל זיין פאר מיר בכל תפלה ותפלה [ביי יעדע איינציגסטע תפלה], און נישט צו פארקעסן די טובות וואס איך האב איך איטליכן געטון ביז אהער, און אפשאר אז השם יתברך וועט מיר געבן [געזונט], קענט איר נאך מקבל זיין טובות פון מיר. אהובי אחי ורעי [מיינע טייערע ליבע פריינט], איך בעט זייער צו בעטן בעד נפשי העלוקה [פאר מיין פארשעמטע נשמה], בכונת הלב [מיט'ן גאנצן הארץ] צו בעטן. דערמאנט איך איטליכער, ווי אזוי איך האב איך געפונען, אז איך בין געקומען קיין ברוסלב, און וויפיל כוחות ברוחניות ובגשמיות איך האב אויסגעבראכט ארום אייך; איז דער יושר אז איר זאלט היינט פאר מיר איך בעטן השם יתברך, אז השם יתברך זאל מיך היילן, בהראות ה' לי נועם זיוו [דער אייבערשטער זאל מיר ווייזן זיין זיסער שיין].

גם מזרח צו זיין את זוגתי [איך צוצוגאנגן מיין ווייב] זי זאל פארן, ווארין [ווייל] אשת געוירים [א יוגנט ווייב] איז נישט צו קריגן, ובפרט עס איז בלויז גרויסע הוצאות [אויסגאבן].

גם [איך] איך בעט איך אז עס זאל קיינער פון איך ניט דערנואגן צו קומען, איך וועל אם ירצה השם בקרוב קומען צו פארן.

הלא פה דברי אהבהכם באמת, וכל אחד ואחד מכם יתיב בתוונא דלפאי [דאס זענען די רייד פון איינער אמתער פריינד, און יעדער איינער פון איך זיצט ביי מיר טיף אין הארץ].

נחמן בן מורינו הרב שמחה יצ"ו צו גריסן לכל אנשי שלומינו [פאר אלע אנשי שלומינו], לכל אחד ואחד לפי מעלתו הרמה [יעדער איינער לויט זיין גרויסע תשיבות]. הכפל הדבר [איך חזר נאכאמאל איבער] מזרח צו זיין את זוגתי זי זאל פארן גיך, און איך ניט צו זאגן פאר איר און ניש פאר די קינדער פון דעם.

נחמן בן מורינו הרב שמחה הני"ל תרס

גלייך ווען די בריוו איז אנגעקומען צו די גבירים, האבן זיי גלייך מקיים געווען און געטון די ווילן פון הייליגן רבי'ן, זיי האבן געשיקט צום רבי'ן דאס געלט וואס ער האט געבעטן, און איך צוגעאיילט זיין ווייב אז זי זאל מיטפארן מיט די מענטשן וועמען דער רבי האט געשיקט, און זי איז טאקע געפארן מיטן טאכטער מרים וואס איז נאך געווען ביי זיי אינדער היים [דע אויבן אין סימן תק"ע] מיט די צוויי אויבן דערמאנטע שלוחים, צום שטאט אוסטראה.

פארזעצונג קוקט איי"ה גענוגען פון ספר "פעלת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אהרן וועבערמאן שליט"א קרית ברסלב
צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור אליעזר שלמה נ"ו
מו"ה יעקב אברהם היילפרין הי"ו סטעטן איילנד
צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב
הבחור נחמן נתן נ"ו
החתן שמעון פיש הי"ו בארא פארק
וואס איז א התן געווארן למזל טוב עב"ג
החתן שמואל קאהן הי"ו בארא פארק
וואס איז א התן געווארן למזל טוב עב"ג
מו"ה יצחק רוטנער הי"ו טאמס ריווער
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
מו"ה שלמה מינצבערג הי"ו בית שמש
גבאי ביהמ"ד "היכל הקודש" בית שמש
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה קלמן וועבערמאן הי"ו קרית ברסלב
צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה למזל טוב

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' צווייטער בית המדרש "היכל הקודש" אין שטאט בית שמש

פרייליכע נייעס הערט מען פון שטאט בית שמש אין ארץ ישראל, נאכדעם וואס מען האט געעפנט די וואך א צווייטער בית המדרש היכל הקודש אין שטאט. דער ערשטער בית המדרש היכל הקודש אין בית שמש איז געעפנט געווארן מיט עטליכע יאר צוריק אין די רמה ב' געגנט פון שטאט, דער בית המדרש איז ב"ה זייער מצליח, פילע אנשי שלומינו פון די געגענט קומען זיך צוזאם כסדר און מען איז זיך מחוק אינאיינעם מיט די לעכטיגע עצות פון הייליגן רבי'ן אזוי ווי דער ראש ישיבה לערנט אונס אויס.

אבער בית שמש איז נישט קיין קליין שטעטל, און פון איין געגנט ביזן אנדערן איז גאר ווייט, דער נייער בית המדרש וואס געפונט זיך אין רמה ד' איז מער פון איינס און א האלב שעה צו גיין צופיס. און אנשי שלומינו פון די געגענט פלעגן זיך צוזאם קומען יעדע שלש סעודות אין איינעם שטוב פאר שלש סעודות פאר די לעצטע שטיק צייט, און אזוי ווי עס זענען כסדר צוגעקומען נאך און נאך פרישע אינגעלייט מיטצוהאלטן שלש סעודות, האט מען זיך דערזען אין א מצב אז עס איז צייט צו עפענען נאך א געהעריגע שטיבל ספעציעל פאר די געגנט, וואו מען זאל קענען דאווענען אלע דריי תפילות שבת אינאיינעם מיט הרחבת הדעת.

אנשי שלומינו האבן געבעטן דעם אייבערשטן מען זאל טרעפן א צוגעפאסטן שטיבל. שיכח אייבערשטער אז נאך א שטיק צייט האט מען געטראפן א צימער וואס האט ביז יעצט געדינט אלס א סטארעדזש פאר א שמש שטיבל פון א בית המדרש. און מען האט געזען אז עס איז זייער פאסיג מען זאל עס פארוואנדלען פאר א בית המדרש, מען האט זיך אוועק געזעצט מיט זיי און ב"ה ביז א קורצע צייט האט מען געהתמט א קאנטראקט צו דינגען דעם פלאץ פארן בית המדרש.

תיכף נאכן חתומען האט מען זיך גענומען צו די עבודה פון אהערשטעלן דעם צימער עס זאל קענען דינען אלס א בית המדרש, מען זאל דארט קענען לערנען און דאווענען. די חשובע אינגעלייט האבן אויסגערייניגט דאס פלאץ פון אלע חפצים וואס זענען דארט געליגן, מען האט זיך גענומען פאררעכטן אלעס האט אויסגעפעלט, און ב"ה מען האט געענדיגט איבערפרישן דאס פלאץ אין געציילטע טעג.

פארגאנגענעם שבת וואו האט מען זיך שוין ברוך השם געקענט אריינציען אינעם נייעם שטיבל, וואו עס איז דורך א הערליכע שבת צוזאמען, מען האט זיך מחוק געדאווענט און געלערנט. מען האט פארגעליינט דעם בריוו וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן ספעציעל צום עפענונג פונעם נייעם בית המדרש. מיר ברענגען אראפ א קליין שטיקל דערפון: "איך זאג ענק וואס מוהרא"ש האט אונז געזאגט ווען מיר האבן געעפנט די שול אין וויליאמסבורג, און די ישיבה, און די מוסדות: "אויב וועט זיין ליבשאפט צווישן איך - וועט ענק קיינער נישט קענען שלעכטס טון און עס וועט זיין גרויס הצלחה"; דאס זאג איך אויך, אויב וועט זיין ליבשאפט צווישן איך, קיינער וועט נישט זוכן צו טרעטן אויף א צווייטן, מען וועט קומען אין שול מיט ליבשאפט, מיט שמחה - וועלן ענק זייער מצליח זיין, די שטיבל וועט ארויסגעבן א שיין אויף די גאנצע געגנט, רמה ד' אין בית שמש."

דער אייבערשטער זאל העלפן דער בית המדרש זאל זיין א לעכטיגקייט פאר די גאנצע געגנט ארום, אלע זאלן וויסן אז אויב מען דארף חיזוק קען מען עס דארט טרעפן.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערעט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **718-387-2691** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו טיין צו איך אהיים

ובלכתך בדרך

מיטזאגן: משניות, תהלים, תיקון הכללי, תפלות הדרך, בבלי, ירושלמי, תוספתא, חומש, שלחן ערוך, ליקוטי מוהר"ן, און נאך **קול ברסלב** **212-444-9191** 1, 3, 9

קוואל פון אמונה (פריוען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיווק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com